

## در امریکا فرهنگ بدست خود مردم اداره میشود

امریکا وزارت خانه ای برای فرهنگ ندارد. بنا بر قانون اساسی آن کشور امور فرهنگی هر ایالتی بعهده اهالی خود آن ایالت واگذار شده است و دستگاه حاکمه هر ایالت قوانین و مقررات بخصوصی برای مدارس که در حوزه اختیار خود دارد وضع میکند. ولی اداره هر مدرسه بدست خود مردم ناحیه ایست که آن مدرسه در آن قرار دارد، میخواهد آن ناحیه شهر یا ده یا دهکده یا مناطقی باشد خارج از حومه شهر که تشکیل یک حوزه فرهنگی داده و مدرسه یا مدارس در آن تأسیس شده باشد. مردم هر حوزه یک هیئت فرهنگی از معتمدین محل انتخاب میکنند و هیئت فرهنگی مزبور نیز بنوبه خود متصدیانی برای اداره کردن مدرسه ای که مورد احتیاج آن ناحیه است برمیگزینند.

اقداماتی که از جانب دولت مرکزی در واشنگتن در خصوص امور فرهنگی بعمل میآید بتوسط مؤسسه ای بنام « اداره فرهنگ » که از دوایر وزارت کشور محسوب است صورت میگیرد. وظیفه این اداره فرهنگ اینست که راجع بطریق و وسایل ترقی فرهنگ امریکا و همچنین راجع بسازمان و طرز اداره کردن مدارس بهترین وجه اطلاعاتی تدارک کرده در دسترس علاقمندان بگذارد بعبارة دیگر وظیفه اداره مزبور فراهم کردن تسهیلاتی است برای تعمیم و توسعه فرهنگ در سراسر کشور. دولت مرکزی ممکن است بودجه ای در اختیار هر یک از ایالات بگذارد که در مورد امور فرهنگی خاصی صرف شود، مثلاً پرداخت هزینه آموزشگاههای تابستانی و غیره. ولی در هر حال نظارت کردن در امور هر مدرسه بعهده معتمدین محل و متصدیان آن مدرسه میباشد.

از روزی که کنگره جدید امریکا افتتاح گردیده تا پایان ماه ژانویه یعنی در ظرف یکماه ۱۵۰۰ لایحه برای تصویب کنگره پیشنهاد شده است. از مجموعه این لوایح سی تا مستقیماً مربوط بامور فرهنگی و پنج تا راجع بمساعدتهاست که دولت مرکزی برای ترویج و تعمیم فرهنگ باید بعهده بگیرد. از جمله پیشنهاد پرداخت مبلغ یک میلیارد دلار سالانه

برای ترمیم و تعدیل حقوق معلمین و ترقی سطح فرهنگ در بین طبقات بی چیز می باشد. تصویب این نوع لایحه در امریکا بی سابقه بوده ولی نکته مهم اینست که هر قانونی که در خصوص مساعدت دولت مرکزی بمؤسسات فرهنگی وضع شود باستقلال حوزه فرهنگی کوچکترین خللی وارد نمیسازد. قدرت استقلال فرهنگی در امریکا بزرگترین و قویترین قدرت میباشد.

حوزه های فرهنگی در امریکا از موقعی بوجود آمد که آن سامان بصورت مستعمره اداره میشد، و حکومت شهری در آنجاها معمول گردیده بود، هر ناحیه از لحاظ اختلاف مذهب از ناحیه دیگر مجزا بود و بنابراین از لحاظ فرهنگی نیز مستقل بود و اولیای محل مدارس بر وفق نظر خود تاسیس میکردند که اطفاشان طبق میباشان تربیت شوند. بتدریج کشور امریکا بسمت نواحی غربی و جنوبی که کم جمعیت تر بود بسط یافت و نفوذ دستگاههای حاکمه در نواحی وسیعتری حکمروا گردید و بهمین ترتیب حوزه های فرهنگی نیز شامل نواحی وسیعتری گردید و هیئت حاکمه هر ایالت جنبه مشاور امور فرهنگی را بنخود گرفت. هر ایالت و هر حوزه فرهنگی ای در راه حفظ استقلال خود برای نظارت کردن در امور فرهنگی ایالتی و محلی خود از هیچ کوششی فروگذار نکرده است. فعلاً در حدود ۱۳۰۱۰۰۰ حوزه فرهنگی در کشور امریکا وجود دارد که در آن اطفال را بمیل اهالی و احتیاج محل و با پول خود اهالی آن محل تربیت میکنند. باینوسیله ریشه نهال دموکراسی عملاً در آن کشور تقویت مییابد. حکومت مرکزی بهترین اصول تربیتی حوزه های فرهنگی مختلف را جمع آوری کرده و هر ایالتی که اصول مزبور را بپذیرد حد متوسط ۷۵ درصد هزینه فرهنگی آن ایالت از جانب دولت مرکزی تأمین خواهد شد. اداره مدارس مزبور در هر حال در دست خود اهالی محل باقی میماند ولی تعیین برنامه تحصیلی از اختیار معتمدین محل خارج گردیده و باتوجه بتجربیات عمومی تدوین میشود.

کمکهای دیگر دولت مرکزی در این زمینه تحت برنامه برای مساعدت بمحتاجان و سالمندان و بی چشمان بی چیز و اطفال یتیم و همچنین در قسمت بهداری و امور خیریه عمومی و مؤسسات خیریه برای حمایت اطفال کور و افلیج و تأسیسات صحی دیگر صورت

میگیرد. یکی از بزرگترین مؤسسات خیریه کشوری بنگاه بیمه بیکاران است. کمکهای دولت مرکزی همچنین شامل مؤسسات آبیاری اراضی و ایجاد کارخانه های برق و حفظ اراضی در مقابل آفات زراعتی و غیره نیز میگردد.

چندین سال است که دولت مرکزی بمؤسسات فرهنگی ای که در آن علوم فنی و اختصاصی از قبیل کشاورزی و مهندسی تدریس میشود و همچنین مدارس که در دوره تعطیلات تابستان تأسیس میگردد نیز کمک میکند. ولی تصویب این لایحه اگر بصورت قانون درآید بزرگترین تصویبنامه ایست که در مورد مهمترین استقلالها و آزادی های محلی صورت میگیرد ولی در ضمن پایه علوم و معارف آن کشور را بر حسب مقتضیات دوره کنونی ارتقاء خواهد داد.

دکترها و ارد اودم و دکتر هاری مور که در اصول تعلیمات محلی مطالعاتی دارند و در علم اجتماع نیز متبحر میباشند معتقدند که ایالات متحده امریکا که از سایر کشورهای جهان اختلافات محلیش بیشتر است اصولی برای تعلیم و تربیت محلی متداول کرده است که بی شك میتوان آن اصول را برای عموم نواحی مختلف جهان مفید دانست.

ژویشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی